

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

3 กุมภาพันธ์ 2555

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก

การประชุมสมัยที่ 59

16 มกราคม – 3 กุมภาพันธ์ 2555

การพิจารณารายงานที่นำเสนอโดยรัฐภาคีภายใต้มาตรา 12 วรรค 1 ของพิธีสารของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

สรุปข้อสังเกต: ประเทศไทย

1. คณะกรรมการได้พิจารณารายงานฉบับแรกของประเทศไทย (CRC/C/OPSC/THA/1) ในการประชุมครั้งที่ 1683 (ดู CRC/C/SR. 1683) ณ วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2555 และได้รับรองสรุปข้อสังเกตในการประชุมครั้งที่ 1697 เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ดังต่อไปนี้

ความนำ

2. คณะกรรมการต้อนรับรายงานฉบับแรกของประเทศไทย พร้อมคำตอบต่อประเด็นคำถามของคณะกรรมการ (CRC/C/OPSC/THA/Q/Add.1, 2012) และแสดงความขอบคุณต่อการสนทนาที่เปิดกว้างตรงไปตรงมาและสร้างสรรค์กับคณะผู้แทนอันประกอบด้วยสมาชิกระดับสูงจากภาคส่วนที่หลากหลาย

3. คณะกรรมการขอให้ไทยพิจารณาสรุปข้อสังเกตนี้พร้อมกับสรุปข้อสังเกตที่มีต่อรายงานผลการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ฉบับที่ 3 และ 4 (CRC/C/THA/CO/3-4, 2012) และรายงานฉบับแรกของพิธีสารเรื่องความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ (CRC/C/OPAC/THA/CO/1, 2012)

1. ข้อสังเกตทั่วไป

มิติเชิงบวก

4. คณะกรรมการแสดงความยินดีต่อการออกมาตรการเชิงบวกหลายประการ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพิธีสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

5. คณะกรรมการยินดีต่อความก้าวหน้าในการจัดตั้งสถาบันต่าง ๆ และการรับรองแผนระดับชาติ และแผนงานที่เอื้อต่อการปฏิบัติตามพิธีสาร ซึ่งรวมถึง

(ก) การรับรองนโยบาย ยุทธศาสตร์และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2555 - 2559

(ข) การรับรองแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาธุรกิจบริการทางเพศ พ.ศ. 2539

6. นอกจากนี้ คณะกรรมการได้รับทราบด้วยความขอบคุณที่ได้มีการให้สัตยาบันตราสารระหว่างประเทศ ด้านสิทธิมนุษยชน ดังนี้

(ก) พิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ในปี พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001)

(ข) อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 182 (พ.ศ.2542) ว่าด้วยการห้ามและการดำเนินการโดยทันทีเพื่อการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ในปี พ.ศ. 2544

2. ข้อมูล

7. คณะกรรมการตอบรับข้อมูลที่รัฐภาคีได้นำเสนอเกี่ยวกับจำนวนการดำเนินคดี ผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และแรงงานที่ถูกบังคับ และจำนวนเด็กที่ได้รับความช่วยเหลือ แต่คณะกรรมการยังคงมีความกังวลในเรื่องการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดภายใต้พิธีสารนี้ยังมีลักษณะกว้าง กระจัดกระจาย และจำกัดมาก รวมทั้งยังขาดระบบการรวบรวมข้อมูลที่มีประสิทธิภาพที่ครอบคลุมอนุสัญญาและพิธีสารดังที่ได้ระบุไว้ในสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการมีความเป็นห่วงโดยเฉพาะเรื่องการขาดข้อมูลที่จำแนกรายละเอียดเกี่ยวกับ เพศ อายุ สัญชาติและชาติพันธุ์ ภูมิภาค สถานะทางเศรษฐกิจสังคม ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งส่งผลให้เกิดข้อจำกัดสำคัญต่อรัฐภาคีในการตรวจสอบติดตาม ประเมิน และป้องกันการกระทำละเมิดตามพิธีสารนี้

8. คณะกรรมการแนะนำให้รัฐภาคีเร่งดำเนินการพัฒนาและวางระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน สอดประสานและมีประสิทธิภาพที่มีการวิเคราะห์ ตรวจสอบและประเมินผลกระทบที่ครอบคลุมทุกด้านตามอนุสัญญาและพิธีสาร ดังได้กล่าวไว้ในสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา ข้อมูลควรมีการจำแนกรายละเอียดเกี่ยวกับเพศ อายุ สัญชาติและชาติพันธุ์ ภูมิภาค และสถานะทางด้านเศรษฐกิจสังคม โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่เด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมภายใต้พิธีสาร ข้อมูลควรจัดเก็บตามจำนวนคดีที่มีการฟ้องคดี และผลการตัดสินคดีที่มีการลงโทษผู้กระทำผิดจำแนกตามลักษณะความผิด นอกจากนี้ คณะกรรมการสนับสนุนให้ดำเนินการต่อไปในการแสวงหาความช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติตามข้อเสนอแนะข้างต้น

3. มาตรการการดำเนินงาน

กฎหมาย

9. คณะกรรมการเสียใจที่ คำนิยาม “ความผิด” (offences) ตามที่บัญญัติโดยพิธีสารกำหนดไว้เพียงเป็นมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 ซึ่งไม่มีสถานะเป็นกฎหมาย คณะกรรมการกังวลว่าความผิดตามพิธีสารทุกลักษณะยังไม่ได้มีการนิยามไว้อย่างเหมาะสมในกฎหมายภายในของไทย

10. คณะกรรมการจึงเร่งรัดให้ดำเนินการปรับกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับพิธีสาร โดยเฉพาะบัญญัติคำนิยามที่ชัดเจนและห้ามกระทำความผิดทุกประการตามบัญญัติพิธีสารด้วยกฎหมายที่สอดคล้องกับข้อ 2 และข้อ 3 ของพิธีสารนี้

แผนปฏิบัติการระดับชาติ

11. คณะกรรมการยินดีที่ไทยมีมติรับแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ (พ.ศ. 2548 - 2553) และแผนปฏิบัติการฉบับใหม่ล่าสุดที่ว่าด้วยการค้ามนุษย์สำหรับปี พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งครอบคลุมการกระทำบางประการอันเป็นความผิดตามพิธีสาร อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการมีความกังวลว่าแผนเหล่านี้จะยังไม่ครอบคลุมการกระทำผิดอื่นตามพิธีสาร และจำกัดอยู่เฉพาะการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เท่านั้น นอกจากนี้ คณะกรรมการยังรู้สึกผิดหวังที่ยังขาดข้อมูลว่า แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งระบุในสรุปข้อสังเกตภายใต้อนุสัญญานั้นได้ระบุถึงพันธกรณีภายใต้พิธีสารหรือไม่ และคณะกรรมการยังรู้สึกกังวลว่าข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการประเมินโครงการตามแผน พ.ศ. 2548-2553 ซึ่งได้ดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2551 ด้วย

12. ตามสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยรวมแผนการปฏิบัติการที่ครอบคลุมเนื้อหาภายใต้พิธีสารบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 และจัดทรัพยากรให้เพียงพอที่จะดำเนินการในทางปฏิบัติทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และวิชาการในการดำเนินงานดังกล่าว คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยพิจารณาถึงการประเมินและทบทวนโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการที่มีอยู่ นอกจากนี้ คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยคำนึงถึงการดำเนินการตามข้อบัญญัติทั้งปวงของพิธีสาร ตามปฏิญญาและแผนปฏิบัติการและพันธกิจระดับโลก ซึ่งรับรองในการประชุมสมัชชาเพื่อต่อต้านการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ครั้งที่ 1 2 และ 3 ซึ่งจัดที่กรุงสต็อกโฮล์ม โยโกฮามา และริโอเดอจาเนโรในปี พ.ศ. 2539 พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2551 ตามลำดับ

การประสานงานและการประเมิน

13. คณะกรรมการตระหนักว่าไทยมีองค์กรประสานงานจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.) ภายใต้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ คณะกรรมการอ้างอิงย่อหน้าที่ 13 และ 14 ของข้อสังเกตของอนุสัญญา กังวลว่านโยบายเรื่องสิทธิเด็กและการดำเนินการในทางปฏิบัติที่มอบหมายให้หน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และไม่มีกลไกประสานงานรวมที่รับผิดชอบประสานกิจกรรมของหน่วยงานทั้งภาครัฐและนอกภาครัฐ ภายใต้อนุสัญญาและพิธีสาร

14. โดยอ้างอิงย่อหน้าที่ 13 และ 14 ของสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยรับรองว่า จะมีการประสานงานที่ดีขึ้นระหว่างหน่วยงานและคณะกรรมการต่าง ๆ ที่ทำงานพัฒนาและปฏิบัติการตามนโยบายสิทธิเด็ก รวมถึงหน่วยต่าง ๆ ภายใต้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และมอบหมายหนึ่งหน่วยงานที่สามารถทำหน้าที่นำ และกำกับดูแลภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการตรวจสอบติดตามและการประเมินกิจกรรมของเรื่องสิทธิเด็กตามอนุสัญญาและพิธีสารในระหว่างกระทรวงและจากส่วนกลางไปสู่ระดับท้องถิ่น

การเผยแพร่และการส่งเสริมความตระหนักรู้

15. คณะกรรมาธิการที่มีภารกิจจัดแปลพิธีสารนี้เป็นภาษาไทยและเผยแพร่ไปยังหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อมวลชน รวมถึงสถาบันการศึกษา ตั้งแต่ปี 2544 องค์กรใดก็ตาม คณะกรรมการยังกังวลว่าการขาดการเผยแพร่และการส่งเสริมความตระหนักรู้ที่เป็นระบบและทั่วถึงในเรื่องพิธีสาร ทำให้สาธารณชน เด็ก และกลุ่มวิชาชีพที่ทำงานกับเด็กหรือเพื่อเด็ก เกิดความเข้าใจและการตระหนักรู้ในระดับต่ำในเกี่ยวกับความผิดฐานขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

16. คณะกรรมการเสนอให้

(ก) พัฒนาแผนข้อมูลสารสนเทศและการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการป้องกัน และผลร้ายของการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ทั้งนี้ โดยประสานงานอย่างใกล้ชิดกับชุมชนเด็ก และเด็กที่เป็นเหยื่อ

(ข) เผยแพร่ข้อมูลเรื่องของพิธีสารอย่างเป็นระบบให้แก่กลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้พิพากษา อัยการ สื่อมวลชน นักสังคมสงเคราะห์ และผู้ทำงานในหน่วยงานพิทักษ์เด็ก

การฝึกอบรม

17. คณะกรรมการรับทราบข้อมูลทางบวกที่มีการจัดอบรมสร้างความตระหนักและการฝึกอบรมเกี่ยวกับอนุสัญญาและพิธีสารโดยกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และองค์กรเอกชนอีกหลายแห่ง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการรู้สึกเสียใจที่ยังขาดข้อมูลว่า กลุ่มวิชาชีพที่ทำงานกับเด็กหรือเพื่อเด็ก รวมทั้งคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ข้าราชการที่ทำงานด้านสิทธิเด็กในกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย ตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งผู้พิพากษาและอัยการได้รับการอบรมที่เป็นระบบ เพียงพอ และมุ่งเน้นเนื้อหาของบทบัญญัติพิธีสารนี้หรือไม่ คณะกรรมการยังรับทราบเพิ่มเติมด้วยความกังวลว่า ยังไม่มีการประเมินผลเกี่ยวกับการอบรมเหล่านี้

18. คณะกรรมการเสนอให้ไทยจัดสรรทรัพยากรโดยตรงให้เพียงพอสำหรับแผนการอบรมสหวิทยาการ ที่ได้พัฒนาขึ้นโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกด้าน ซึ่งครอบคลุมตามพิธีสารนี้ ทั้งนี้ การฝึกอบรมดังกล่าวควรจัดให้กับกลุ่มวิชาชีพทุกกลุ่ม กระทรวง ทบวง กรม และสถาบันที่ทำงานกับเด็กหรือเพื่อเด็ก คณะกรรมการยังได้เร่งรัดให้ไทยประกันให้มีการประเมินผลโครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับพิธีสารทั้งหมดอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งขยายผลกระทบและความเชื่อมโยง

การจัดสรรทรัพยากร

19. ถึงแม้คณะกรรมการจะรับทราบว่า มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดูแลช่วยเหลือผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ แต่ก็เสียใจที่รายงานของไทยขาดข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับงบประมาณที่จัดสรรเป็นรายกระทรวง เพื่อดำเนินกิจกรรมตามพิธีสาร นอกจากนี้ คณะกรรมการยังเสียใจที่ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและการจัดสรรงบประมาณให้กับคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติและหน่วยงานประสานงาน

20. คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยดำเนินมาตรการที่เป็นไปได้ทั้งปวงเพื่อประกันว่าจะมีการจัดสรรทรัพยากรที่พอเพียงสำหรับการปฏิบัติงานตามพิธีสารนี้ โดยเฉพาะการจัดสรรทรัพยากรให้แก่คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย และศูนย์พิทักษ์ด้านสังคม ทั้งด้านทรัพยากรมนุษย์ วิชาการ และการเงินอย่างเพียงพอตามความจำเป็นสำหรับดำเนินกิจกรรมตามพิธีสารนี้

4. การป้องกันการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก (ข้อ 9 วรรค 1 และวรรค 2)

มาตรการปฏิบัติเพื่อใช้ป้องกันการกระทำผิดตามพิธีสาร

21. คณะกรรมการได้รับทราบด้วยความขอบคุณต่อความพยายามของไทยในการจัดให้ทุกคนมีโอกาสอย่างเท่าเทียมในการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง รวมถึงมาตรการป้องกันการแสวงประโยชน์จากเด็กในด้านแรงงาน อย่างไรก็ตาม มาตรการที่ยังกังวลว่า แม้การค้าประเวณีจะเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่กฎหมายก็ดูจะมองข้ามและปล่อยให้มีการค้าประเวณีอย่างเปิดเผย โดยมีเด็กเกี่ยวพันอยู่เป็นจำนวนมาก รวมถึงการฉ้อราษฎร์บังหลวงและกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีส่วนพัวพันกับธุรกิจทางเพศเกี่ยวกับเด็กก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหานี้ คณะกรรมการกังวลว่ากฎหมาย มาตรการทางการบริหาร นโยบายสังคม และแผนที่มีอยู่ ยังไม่เพียงพอและไม่สามารถป้องกันได้เท่าที่ควรเพื่อมิให้เด็กตกเป็นเหยื่อในเรื่องนี้

22. คณะกรรมการเสนอให้ไทยเร่งรัดปรับกฎหมาย โดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ รวมถึงมาตรการทางการบริหาร นโยบายสังคมและแผนเกี่ยวกับการป้องกันการขายเด็ก การค้าประเวณี และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กให้เข้มงวดและเข้มแข็งยิ่งขึ้น คณะกรรมการเสนอให้ไทยดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันและดำเนินคดีกับการทุจริตต่อหน้าที่ในหมู่เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะผู้ที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจทางเพศ

การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

23. คณะกรรมการต้อนรับมาตรการที่ไทยได้ดำเนินการเพื่อป้องกันการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เช่น ไม้อนุญาตการเดินทางเข้าประเทศของบุคคลที่ต้องสงสัยว่าจะมีพฤติกรรมหรือแนวโน้มในเรื่องนี้ และจัดการอบรมหน่วยงานการท่องเที่ยวระดับจังหวัด และสมาชิกภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการมีความกังวลเกี่ยวกับการขาดกฎหมาย มาตรการด้านบริหาร และนโยบายสังคมที่ครอบคลุมเพียงพอ เพื่อป้องกันการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก และปกป้องไม่ให้เด็กต้องตกเป็นเหยื่อ

24. คณะกรรมการกระตุ้นให้ไทยวางแนวทางการกำหนดกฎระเบียบและการปฏิบัติอย่างจริงจัง และดำเนินมาตรการที่จำเป็นด้านกฎหมาย การบริหาร มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่นทั้งปวง เพื่อป้องกันและจัดการการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก คณะกรรมการสนับสนุนให้รัฐภาคีสร้างความเข้มแข็งในความร่วมมือระหว่างประเทศ ระดับพหุภาคี ภูมิภาค และทวีภาคี เพื่อป้องกันและจัดการการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เร่งรัดให้ไทยเร่งเสริมสร้างความเข้าใจให้กับภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ตระหนักถึงพิษภัยของอันตรายจากการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความสุขทางเพศจากเด็ก เผยแพร่กฎบัตรเกียรติยศสำหรับการท่องเที่ยว (Charter of Honour for Tourism) และประมวลจริยธรรมโลกเพื่อการท่องเที่ยวขององค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO Global Code of Ethics for Tourism) ในหมู่บริษัทและตัวแทนจัดการท่องเที่ยว และสนับสนุนให้ตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวเหล่านี้ลงนามในประมวลจริยธรรมเพื่อการปกป้องเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางท่องเที่ยว

5. การห้ามการขายเด็ก สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และการค้าประเวณีเด็ก และเรื่องที่เกี่ยวข้อง (ข้อ 3, ข้อ 4 วรรค 2 และ 3, ข้อ 5, ข้อ 6, และ ข้อ 7)

กฎหมายอาญาหรือกฎหมายลงโทษและกฎระเบียบที่มีอยู่

25. คณะกรรมการมีความกังวลว่า

ก) กฎหมายไทยยังมีไม่ได้ให้คำนิยามความผิดเรื่องการขายเด็กอย่างชัดเจนครอบคลุมทุกมูลลักษณะ

ข) ความผิดว่าด้วยสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กปัจจุบันมีบัญญัติไว้เฉพาะในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. 2550 ซึ่งไม่ได้ระบุเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กไว้โดยตรง

26. คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยเดินทางทบทวนแก้ไขกฎหมายอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับข้อ 2 และข้อ 3 แห่งพิธีสาร โดยเฉพาะควรจะ

ก) กำหนดคำนิยามและบัญญัติให้การขายเด็กเป็นความผิดทางอาญา สอดคล้องกับพิธีสาร และโดยเฉพาะการขายเด็กเพื่อการนำไปเป็นบุตรบุญธรรมโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การนำไปบังคับใช้แรงงาน และการถ่ายโอนอวัยวะของเด็กเพื่อผลประโยชน์กำไร ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติข้อ 3 วรรค 1 (ก) (i) ข., 1 (ก) (i) ค., 1 (ก) (ii) และข้อ 5 ของพิธีสาร

ข) แก้ไขและบัญญัติฐานความผิดเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในข้อ 2 และ 3 แห่งพิธีสารโดยสมบูรณ์

การดำเนินคดีและการลงโทษ

27. คณะกรรมการกังวลว่า รายงานของไทยไม่ได้นำเสนอข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ในเรื่องการสืบสวน การดำเนินคดี และการลงโทษผู้กระทำผิดครบทุกฐานความผิด ซึ่งได้ระบุไว้ในพิธีสาร และตัวเลขการดำเนินคดีเรื่องการค้ามนุษย์มีจำนวนต่ำ

28. คณะกรรมการเร่งรัดให้ไทยดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งปวง เพื่อประกันว่าอาชญากรรมตามพิธีสารได้มีการสืบสวนสอบสวนและได้มีการสืบสวนสอบสวนว่ากระทำผิดได้ถูกดำเนินคดีและลงโทษตามควรแก่กรณี รวมทั้งการจัดทำข้อมูลโดยตรงเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี และการลงโทษผู้กระทำความผิดภายใต้พิธีสารในรายงานฉบับต่อไป

อำนาจศาลและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

29. คณะกรรมการเสียใจที่กฎหมายของไทยไม่ได้ระบุชัดเจนให้มีอำนาจดำเนินคดีข้ามเขตอำนาจ (extraterritorial jurisdiction) กับทุกกรณีความผิดข้อ 4 วรรค 2 แห่งพิธีสาร รวมทั้ง อำนาจดำเนินคดีกับความผิดภายใต้พิธีสารนี้ต้องเป็นความผิดสองรัฐเท่านั้น (double criminality) ในขณะที่พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 และข้อตกลงว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับ 14 ประเทศ สำหรับความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกมากกว่าหนึ่งปี แต่คณะกรรมการยังกังวลว่า พิธีสารฉบับนี้ไม่สามารถใช้อ้างเป็นมูลฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะดำเนินการได้ต้องขึ้นอยู่กับกรณีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างไทยกับรัฐที่ถูกร้องขอ

30. คณะกรรมการเสนอให้ไทยดำเนินขั้นตอนเพื่อประกันว่า กฎหมายภายในจะให้อำนาจดำเนินคดีแบบข้ามเขตอำนาจที่รวมถึงอำนาจดำเนินคดีโดยไม่มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นความผิดสองรัฐสำหรับความผิด

ตามพิธีสารนี้ คณะกรรมการเสนอเพิ่มเติมให้ไทยพิจารณานำพิธีสารไปผนวกเป็นพื้นฐานกฎหมายเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยไม่มีเงื่อนไขเรื่องสนธิสัญญาทวิภาคี

6. การคุ้มครองสิทธิของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหาย (ข้อ 8 และ ข้อ 9 วรรค 3 และวรรค 4)

มาตรการปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดตามพิธีสารฉบับนี้

33. แม้จะรับทราบว่ามีบทบัญญัติให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายอยู่ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 แต่คณะกรรมการเสียใจว่า ยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่ดำเนินการเพื่อจำแนกเด็กผู้เสียหายจากการกระทำผิดทุกประเภทภายใต้พิธีสารฉบับนี้ โดยเฉพาะแต่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เท่านั้น รวมทั้ง ในระหว่างกระบวนการส่งกลับ เด็กผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มักจะถูกกักตัวไว้เป็นระยะเวลายาวนาน ซึ่งไม่เป็นที่พึงประสงค์ และส่งผลให้เด็กให้การเป็นเท็จแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อที่เด็กจะได้รับอนุญาตให้ออกจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพกลับสู่ประเทศบ้านเกิด แม้จะมีกฎหมายอนุญาตให้มีการถามปากคำไว้ก่อนโดยบันทึกเป็นวิดิทัศน์ ผู้พิพากษาอาจไม่ยอมรับการถามปากคำของเด็กผู้เสียหายหรือเด็กที่เป็นพยานในลักษณะดังกล่าว และมักขอให้เด็กมาปรากฏตัวในศาล

34. คณะกรรมการเสนอให้ไทยเสริมมาตรการให้เข้มข้น เพื่อคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของเด็กผู้เสียหายจากการทำความผิดทุกมูลฐานภายใต้พิธีสาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) จัดตั้งกลไกและกระบวนการเพื่อจำแนกเด็กผู้เสียหายจากการทำความผิดตามพิธีสารไว้ก่อน รวมทั้งการจัดตั้งกลไกประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก

(ข) ประกันว่าเด็กผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ต้องรอนานในการส่งตัวออกไปนอกประเทศ

(ค) ปรับแก้กฎหมายเพื่อประกันว่าวิดิทัศน์บันทึกปากคำเด็กผู้เสียหายหรือเด็กที่เป็นพยานในความผิดตามพิธีสารนี้เป็นที่ยอมรับให้ใช้เป็นพยานหลักฐานได้เสมอ

การฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหาย

35. คณะกรรมการรับทราบว่ามีโครงการส่งคืนผู้เสียหายกลับสู่สังคมทั้งหลายที่ไทยเสนอให้ทราบนั้นเป็นโครงการซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรผู้บริจาคต่างประเทศ องค์กรของสหประชาชาติ และองค์กรนอกภาครัฐ คณะกรรมการเสียใจที่ยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับโครงการของภาครัฐที่จัดทำเพื่อการฟื้นฟูส่งคืนกลับสู่สังคม รวมถึงสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กผู้เสียหาย คณะกรรมการรับทราบข้อมูลว่า มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งมีจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหาย แต่ไม่ปรากฏข้อมูลของจำนวน/กรณีของผู้เสียหายทั้งจากการค้ามนุษย์และการกระทำผิดอื่นตามพิธีสารฉบับนี้ได้รับจริง

36. คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคี

(ก) เสริมสร้างขีดความสามารถให้หน่วยงานภาครัฐ เพื่อประกันและประสานความช่วยเหลือ และสนับสนุนเด็กผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพิธีสารฉบับนี้

(ข) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อประกันว่า เด็กผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพิธีสารจะได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม รวมทั้งการบูรณาการนำเด็กกลับคืนสู่สังคมและการฟื้นฟูร่างกายและจิตใจอย่างเต็มรูปแบบ

(ค) ให้หลักประกันว่าเด็กผู้เสียหายทุกคนสามารถเข้าถึงกระบวนการขอรับค่าชดเชย ความเสียหายจากผู้รับผิดชอบตามกฎหมายโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ ตามบทบัญญัติข้อ 9 วรรค 4 แห่งพิธีสาร และจัดตั้งกองทุนเงินค่าชดเชยสำหรับผู้เสียหาย สำหรับกรณีที่ไม่สามารถได้รับค่าชดเชยจากผู้กระทำผิด และ

(ง) แสวงหาความช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) ในการปฏิบัติตามข้อเสนอเหล่านี้
โทรศัพท์สายด่วน

37. ตามสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการเสนอให้ไทยพิจารณารวมโทรศัพท์สายด่วนทั้งหลายที่มีอยู่เป็นหมายเลขเดียวระดับชาติเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โทรศัพท์สายด่วนควรต้องครอบคลุมทั่วประเทศ สามารถติดต่อได้ตลอด 24 ชั่วโมง และควรเป็นหมายเลขที่จำง่าย 3-4 หลัก อีกทั้งให้มีทรัพยากรการเงินและวิชาการเพียงพอ ตลอดจนมีบุคลากรที่ได้รับการอบรมเพื่อสามารถให้คำตอบแก่เด็กและวิเคราะหฺ์สายที่เรียกเข้ามาเพื่อดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

7. ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ

38. ตามบทบัญญัติข้อ 10 วรรค 1 คณะกรรมการสนับสนุนให้ไทยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่องทั้งในรูปพหุภาคี ภูมิภาค และระดับทวิภาคี โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการและกลไกเพื่อประสานการปฏิบัติตามความตกลงดังกล่าว โดยมุ่งปรับปรุงการปรับปรุงการป้องกัน การสืบค้น การสืบสวน การดำเนินคดี และการลงโทษผู้รับผิดชอบต่อการกระทำความผิดตามพิธีสาร

8. การติดตามผลและการเผยแพร่

การติดตามผล

39. คณะกรรมการเสนอให้ไทยดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อประกันการปฏิบัติตามข้อเสนอเหล่านี้ยิ่งขึ้นที่ พร้อมกับส่งต่อข้อเสนอเหล่านี้ให้กับประมุขรัฐ ศาลสูง รัฐสภา กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหาร องค์กรท้องถิ่น ตลอดจนคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ และหน่วยประสานงานทั้งในส่วนกลางและระดับเขตอำเภอตามลำดับ เพื่อพิจารณาและปฏิบัติตามความเหมาะสมต่อไป

การเผยแพร่สรุปข้อสังเกต

40. คณะกรรมการเสนอให้ไทยเผยแพร่รายงานฉบับแรกและคำตอบลายลักษณ์อักษรที่เสนอพร้อมข้อเสนออื่นที่เกี่ยวข้อง (สรุปข้อสังเกต) ที่ได้รับรองแล้วอย่างกว้างขวาง รวมถึงเผยแพร่ผ่านระบบ

อินเทอร์เน็ต (แต่ไม่จำกัดเฉพาะระบบอินเทอร์เน็ต) ให้แก่สาธารณชนทั่วไป องค์กรภาคประชาสังคม กลุ่มเยาวชน กลุ่มวิชาชีพ ชุมชน และเด็ก เพื่อกระตุ้นให้เกิดการอภิปราย และการตระหนักรู้เกี่ยวกับพิธีสาร การปฏิบัติ และการตรวจสอบติดตาม

9. รายงานฉบับต่อไป

41. เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามบทบัญญัติข้อ 12 วรรค 2 คณะกรรมการขอให้ไทยบรรจุข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติของพิธีสาร และสรุปข้อสังเกตเหล่านี้ไว้ในรายงานตามวาระของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับต่อไปตามบทบัญญัติข้อ 44 ของอนุสัญญา